

den menneskealderlange Kamp for at faa et Ministerium, men saaledes som det nu har formet sig, er det maaske det bedste. Her løses kun den Side af Sagen, som foregaar indenfor den enkelte Næringskommune, den anden og vigtigere Side af Sagen, hvorledes de Mennesker er stillede, hvis Erhverv bestaar i at rejse fra den ene Næringskommune til den anden, og som altsaa falder ganske udenfor den almindelige Næringslovgivnings Rammer, er der ikke gjort noget som helst Forsøg paa at løse her. Det vil, som den ærede sidste Taler dvælede ved, kun kunne ske ved en Reform af den gamle Forordning af 8. Juni 1839. Der er imidlertid saa meget mere Grund til at opfylde det Ønske, som af de paagældende selv gennem deres Organisation „Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Firmaer“ er stillet til Lovgivningsmagten, som det i Virkeligheden er saaledes, at disse Mænd ikke kommer til Lovgivningsmagten paa den Maade, som vi er vant til, at de kommer og forlanger Gunst og Gave, Statstilskud eller Privilegium eller i det mindste et lille Stykke Jernbane, som kun de selv vil køre paa, men som intet andet Menneske nogen Sinde vilde falde paa at køre paa. De fordrer kun at faa Lov til at paalægge sig selv en Byrde, nemlig at løse et Borgerskab, men de gør det, fordi der derved vil komme Orden og Redelighed over den paagældende Handelsgrens Næringsforhold, og de paagældende vil derigennem for Københavns Vedkommende kunne føjes ind som et organisk Led af Grosserer-Societetet, hvis Komité er den naturlige Varetager ogsaa af de paagældende Handelsinteresser. Det er imidlertid mit Haab ligesom den sidste ærede Talers, at det ikke vil være umuligt, at dette lille Lovforslag, naar det nu bliver gennemført, vil give den højtærede Minister Lyst til at tage fat paa den større og vigtigere Op-gave. Jeg tror, at vi Rigsdagsmænd er ikke saa sorte, som man i de Kredse os ængstelig afmalder, og det er dog muligt, at det, naar Sagen kommer til fornyet Behandling, og Interesserne stilles fornuftigt op mod hinanden, saa ogsaa skal lykkes den højtærede Handelsminister at løse det større Spørgsmaal. Dermed anbefaler jeg, at det foreliggende Lovforslag fremmes uden Udvalgsbehandling.

Ministeren for Handel og Søfart

(*Mus*): Lige saa vist som der er en uhyre stor Skækel paa Handelsagenten og den handelsrejsende, ligesaa vist er det, at det

vilde være meget uheldigt, om de to Forhold blev blandet sammen i eet Lovforslag. Hvis dette Lovforslag, som det foreligger, bliver vedtaget, vil Handelsagenten blive ligestillet med en Grosserer, men de vil begge to, naar de benytter handelsrejsende, blive nødt til at løse Adgangsbevis. De bliver for saa vidt ligestillede. Spørgsmaalet om handelsrejsende er et Spørgsmaal, der gentagne Gange, jeg tror tre Gange, har været forelagt for Rigsdagen, og alle tre Gange er det gaaet i Stykker. Saa det er ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler (Schovelin) bemærkede, at det er et vanskeligt Spørgsmaal at komme ind paa. At det har en meget stor Interesse, er klart, men de interesserede Parter har hidtil staaet ganske overordentlig skarpt overfor hinanden. Det, der for mig er Hovedsagen i dette Øjeblik, er, at Spørgsmaalet om de handelsrejsende vil faa en ikke ganske ringe Betydning overfor det Udvalg, der skal behandle Traktatspørgsmaalene. Jeg tror, at det i Øjeblikket vil være uheldigt at forcere dette Spørgsmaal frem, medens det med Lethed kan gennemføres at tage Handelsagentspørgsmaalet alene op.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Ved Skrivelse af Dags Dato tilbagesender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Hjelpekasser, hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget i en Form, der afviger fra den, hvori Lovforslaget var vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at det paa ny maa blive forelagt her. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Næste Møde holdes paa Torsdag den 3. April Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Næringsvirksomhed som Handelsagent for udenlandsk Firma.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 15. November 1903 om Genopførelse af Christiansborg Slot.